

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIO	Redacció y Administració	Anuncis, remitits y reclams, á preus convencionals.
VENDRELL... 1'50 pessetas trimestre.	Carrer del Teatre, núm. 18.	<i>No s' admeten escrits sense firma.</i>
FORA... 1'75 » »		NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS
EXTRANGER... 2 » »		
PAGO ANTICIPAT		

Gran Farmacia

CARRER DE SANT SEBASTIA NÚM. 4.-VENDRELL

Fundada en 1850

Montada ab tots los aparatos é instruments necessaris que exigeixen avuy dia 'ls avensos de la medicina moderna; posada al nivell de las mellors de las grans capitals tant per son numerós assortit de medicaments com sa esmerada precisió en lo despatx.

M. TRAYNER, farmacéutich.

Sachs d' oxígeno & Cura antiséptica & Ayguas minerals & Medicaments extrangers llegitims & Braguers & Mitjas de goma & Irrigadors & Objectes de ortopedia & Supositoris de glicerina solidificada & Cachets comprimits & Aixarops dosificats & Vins medicinals & Elixirs & Sueros y vacunas Ferrán & Imans & Termómetros clínichs y altres instruments médechs & Sondas Nelaton & Tubos de Faucher & Pulverisadors á má y de vapor & Inhaladors Giner Aliño & Inhaladors per oxígeno & Dutxas nasals & Xeringas pneumáticas, etc.

CONSERVADORS PER LO VI

Arreglo de vins de mal gust picats y agres.

ARTURO ARTIGAS SASTRE

Posa en coneixament del públich que acaba de establirse á Barcelona, poguent tenir la seguritat de que trobarán en l' establiment que ha montat, servey esmeradíssim, elegancia, perfecció y preus económichs.

Doctor Dou, 7, 2.^{on} 1.^a

EL ALGARROBO

Su descripción multiplicación, cultivo, zona, enemigos que tiene, utilidades que reporta y cuanto se relaciona con tan útil árbol; p or

JOAQUIN BASSA

Precio: 2'50 Ptas.

REMEYS CASULANS

PER

MANEL ROMEU GUIMERÁ

Llicenciat y Doctor en Medicina y Cirujía.

Preu UNA pesseta.

De venda ditas obras en la impremta de Ramon Germans.

CAFÉ DEL TÍVOLI

S' arrenda 'l «Café del Tivoli» d' aquesta vila ab tot son mobiliari ó sense ell.

Pera informes dirigirse á D. Joaquim Ribas, carrer del Sol.

Recader diari de Vendrell á Barcelona

Joseph Salvó y Güell

s' encarrega de tota classe de recados y comissions á preus reduhits.—Servey urgent.

Per los encàrrechs: VENDRELL, carrer Alt, número 11, Administració de Loterías —BARCELONA, Hospital, número 2, espardenyeria, junt á la Rambla.

Discurs del President del Consistori dels Jochs Florals de Barcelona D. FRANCISCO PI Y MARGALL

DAMAS Y CAVALLERS:

Us agraeixo molt que m' haguéu fet mantenedor d' aquets Jochs Florals, quan ja feya més de cinquanta anys que vivia á fora de Catalunya. Tan llarga ausencia no m' ha fet oblidar aquesta ciutat ni aquesta regió hont vaig neixar, vaig educarme y vaig seguir la meva carrera universitaria. Alas-horas no estava ficat á la política: dedicava al estudi de las lletras y las arts lo temps que las llistons del Dret me deixavan en vaga.

Quantas horas he passat contemplant los richs monuments románichs y gótics, que son la gala d' aquesta ciutat y omplan en la Historia de la Arquitectura planas de que ab prou feynas hi ha memoria en la capital del Regne! En Pau Piferrer los descriu en los seus *Recuerdos y Bellezas de España* y jo 'l vaig pendre per mestre y guia. Quan va morir vaig continuar la seva obra, y no m' hi hauria atrevit si 'ls seus amichs y 'ls seus admiradors no m' haguessin donat la empenta per tirar-la endavant.

Aquella afició á las lletras y las arts may la he perduda. En lo tragi de la política y del foro 'ls hi he portat sempre aquell amor que quan era jove m' inspiraren. No sembla sino que avuy 'm torno jove y 'm trobo voltat d' aquella generació de pro-sistas y de poetas que ab tant d' esperit van rompre 'ls motllos del classicisme.

Alashoras tots escribíam en castellá, llevat d' en Rubió y Ors que en los seus *Cants del Llobregat* nos va descobrir com lo nostre idioma catalá s' hi deya ab lo vers y la poesia. Per molts anys se va quedar tot sol: moltas vegadas se dolia de que no 'l seguissin los seus amichs. Per aixó no van ser balders los seus esforços: la grana que va sembrar ha donat tardans pero abundosos fruyts.

Ha renascut la llengua catalana; se la ha estudiada en los autors d' uns altres sigles y s' han comensat de nou 'ls Jochs Florals que avuy ab tanta solempnitat celebrém. Brillant fou 'l despertar de las lletras catalanas. Una munió de poetas, gloria d' Espanya, va sortir, mentres que avans d' escriures en catalá no hi havia apuntat ni un sol astre de primera magnitud en lo cel literari de Castella.

L' amor á la llengua 'ns va encomenar l' amor á la terra; y ben aviat van ressonar cants delitosos d' entusiasme y de poesia per aquells temps de Catalunya, quan, senyora de sa casa, 's feya las lleys y vivia á l' ombra de las propias institucions.

Tot d' un plegat van pendre una nova direcció la literatura y la política.

¿Per qué, van preguntar alashoras alguns compatricis, no hem de viure independents com viviam ab los Comtes de Barcelona? ¿Per qué no hem de tenir al menos aquella autonomia de que ab los reys d' Aragó y fins ab los de Castella fruham? Las nostras institucions no las varem perdre sino després de llarga lluyta contra nosaltres sostinguda per las armas de dos regnes.

De mica en mica s' va anar pensant en un sistema polítich en que 'ls poders de la nació regissen no més que 'ls interessos inter-regionals y 'ls internacionals. Per aquell temps ja hi havia á Espanya un partit, que separant á dins de las regions la vida purament interior y la de relació, declarava autónomas per la vida interior á totas las de la Península y deixava no més la vida exterior al poder central. Los nous partits catalans que van eixir d' aquest mohiment, lo catalanista, lo regionalista, fentse seu lo mateix criteri, van separar pel mateix estil las funcions propias del poder central y las que son de las regions. Al poder central no més li van deixar las relacions internacionals, lo exercit de mar y terra, los aranzels, lo comers interior, los serveys de carácter general, la resolució dels plets entre regions y 'ls pressupostos del Estat.

Pel cas de las regions volian aqueixos partits que la seva llengua fos oficial; que fossin catalans los seus empleats públichs y, més que tots, los magistrats y 'ls jutjes; que hi hagués aquí un Tribunal Suprém hont s' hi acabessin tots los plets y totas las causas; que hi hagués, finalment, unas Corts per constituhir lo dret y fins per organisar interiorment la regió y posar los tributs que 's judiquessin necessaris per la vida y 'l progrés de Catalunya.

Aixó volian y volen. No son, com se fa corre, exclusivistas. Demanan l' autonomia per totas las regions y per totas també un poder central elegit lliurement y que regimenti 'ls interessos comuns. No tots son democratas y republicans, com los federals; pero com los federals se proposan tots reorganisar l' Estat.

Seria bo per totas las regions rompre la centralisació tirànica y sense solta que avuy las lliga y oprimeix. Las que ja son avensadas progressarian ràpidament; las més endarreridas sortirian del seu ensoïment al veure que la seva instrucció y la seva riquesa no havian d' esperarla del Estat sino de las propias forsas. Totas son dignas de ser autónomas; pero no 'm cega la passió si arribo á dir que pocas necessitan serho més que Catalunya.

Fins á dintre del règimen actual Catalunya te una fesomia propia, que la fa diferenta de las altres regions: Llengua, literatura, lleys, industria, costúms, tot li dona un ayre característich.

La llengua catalana no es tan dolça com la de Castella, pero es més enérgica y ferrenya. Te abundor de veus monosilábicas y polisilábicas ab accent final. Pren ben sovint de las arrels llatinas llurs paraulas llatinas mentres que la castellana sol péndrelas dels cassos genilius. De *caput*, ne fem cap; de *manus*, má; de *digitus*, dit; de *brachum*, bras; y 'ls castellans de *capiti*, ne fan *cabeza*; de *manus*, *nano*; de *frontis*, *frente*.

La llengua catalana te molta semblansa ab la francesa: la *e* oberta; la *e* tancada, la *s* suau y la *s* forta; la pronunciació de la *g* avans de la *e* y de la *i*; los pronoms *leur*, *leurs*, aquí llur, llurs, las particulas en *hi*, que poden tenir entre nosaltres moltes aplicacions; las concordancias dels participis, l' us del aussiliar *ser* en comptes del aussiliar *haver* en forsas verbs intransitiuus; la negació *pas* y no fa molt temps que 's servia del futur d' indicatiu en comptes del present de subjuntiu.

La nostra literatura es també ben caracteristica. Te per temas capdals las montanyas del país y las tradicions que, com boyras, las embolcallan. Lo Montseny, lo Canigó, 'l Montserrat han fet vibrar las arpas y las liras dels nostres millors poe-

tas. Tradicions boy perdudas, com l' ensorrament de l' Atlántida, han inspirat heróychs y sublims cants.

No vol dir aixó que la nostra literatura no s' hagi fet ressó dels sentiments que més nos enobleixen. Te bona arreplegadissa de cants dolcissims d' amor, de xardorosos himnes á la patria, d' idilis profans y místichs que 'ns diuhen fins ahont pot arribar la ductilesa de la llengua.

Fins en lo drama y la novela s' hi han obert camí 'ls nostres escriptors. Dramas hi ha posats en castellá que han aixecat á Madrid forts aplaudiments; novelas hi ha traduhidas á idiomas de llunyanas terras.

A la literatura castellana hi ha un personatje llegendari que troba á cada generació poetas que 'l fan sortir de uon en el teatre y 'l posan de relleu á las miradas dels pobles; y aquí ne tenim un altre que al sigle passat va exaltar la imaginació dels mestres en Gay Saber: *D. Juan Tenorio* y *Lo Comte Arnau*; personatjes que fan de mal comparar perque l' un d' ells te d' alegre y de variable lo que te l' altre de tétrich y feréstech.

Las duas literaturas son diferentas fins pel seu estil. L' estil catalá generalment es aixut y poch enamorat d' inútils pinjorellas, amich d' explicar fil per randa 'ls pensaments y de presentarlos ab llimpiesa; l' estil castellá es més florit y 's decanta á enlluir las ideas, procediment que no ajuda gens á arrelarlas en lo enteniment dels que llegeixen.

No solzament te aquesta regió idioma y literatura propis: te á més á més lleys esclussivament sevas. Per lleys propias se regeix de molts sigles ensá; per lleys que no lligan ab las de Castella en lo que més determina y constituheix la vida y la pau dels pobles: la constitució y la conservació de la familia, la llibertat de testar, la enftéusis, los fideicomisos, los heretaments, lo llarch usdefruyt de la viuda donan un ayre especial á la lligació de la terra.

No hi han ajudat poch aquestas institucions á formar lo carácter de la nostra gent, que d' una terra pobre n' han fet una terra productiva y ha guanyat per l' exercici de las arts lo que no li donava la agricultura. Fa temps, ja fa molt temps que es industrial y comercial la nostra Catalunya. Las sevas naus carregadas de mercaderias navegavan ja fa més de deu sigles per tot lo Mediterrá y fins per las costas orientals del Atlántich. També venian als seus ports productes del mon alashoras conegut. Encara avuy es la primera regió d' Espanya per la seva industria y 'l seu comers si be no té tantas minas com altres regions.

Aquí hi ha amor al treball, primera condició de la riquesa dels pobles. Aquí no 's deixa 'l taller ni la fàbrica ni per la molta edat ni per la riquesa arreconada. Sempre 's vol treballar més y millor y s' avansa sens treva ni repós pel camí del progrés. Que ho diguin la impremta, la fundició y la forja dels metalls, los teixits y altres industrias.

A Catalunya, com en tots los pobles, la industria va per fòndres ab las bellas arts, conreuhadas aquí tant com las lletras. Tenim bons dibuixants, y pintons y esculptors de renom. Aquesta fou la patria de 'n Fortuny.

Si aixó es Catalunya sota 'l jou de la centralisació que la encongeix, veyeu lo que seria lliura y autónoma! Podria establir, tan pels seus gastos especials com pel tant que li toqués en los de la nació, un sistema tributari que, sense afegir res á la ja pesada càrrega dels ciutadans, li dongués prou pera fer las obras públicas, que la seva agricultura, 'l seu comers y la seva industria li demanan; portar la instrucció fins als caserius: obrir pels que no saben llegir escolas orals y prácticass hont s' hi ensenyés de la física, la química y la mecánica tot alló que fos més fácil d' aplicar al treball. Sense haver d' anar á la capital del regne, sense 'ls llarchs expedients que no més s' acabam per la influencia y 'l soborn, podria estendre 'l seu enginy y las sevas forsas y aixecarse á las alsarias ahon-

la cridan la seva activitat y la seva historia.

Per tot aixó no més nos falta la autonomia. No 'n treuriam res més de la independencia si algun dia la conseguíam. ¿Podriam estarnos de las relacions ab l' altra part d' Espanya que es lo nostre primer mercat? ¿Podriam no fernes ab ella per ajuntar los nostres camins y 'ls nostres telégrafos y correus? ¿Podriam abandonar las relacions ab ella per servirnos dels rius que baixan d' altres regions? No hi ha dupte que voldriam valguessin á tota Espanya 'ls contractes que fessim aquí y las sentencias que aquí dictessin los nostres tribunals. Y si un dia vingués gent d' altres terras á invadirnos, es ben segur que no menyspreuhariam la ajuda de las demés regions.

Tot aixó tindriam ara y sempre vivint units ab las demés regions de la Península per un poder central que totas elegissin. Perque no hi ha un poder central que uneixi las nacions están exposadas totas á llastimosas guerras y han d' estargirho per tractats avuy fets y demá romputs.

Tot ordre d' interessos vol un organisme que l' aconherti. Hi ha d' haver un organisme pels interessos inter-regionals si 's volen salvar conflictes que no poden arreglarse sino per las armas.

Deixéume que ara acabi parlant dels tres lemas dels Jochs Florals: *Patria*, *Fides*, *Amor*.

Patria. Hi ha una patria per tots los homes: la terra. Hi ha una patria que 'ns han fet sigles de las mateixas glórias y fatigas: la nació. Hi ha una patria que forma la mateixa llengua, las mateixas lleys y 'ls mateixos usos y castums: la regió; la regió hont vam neixer, hont nos varem educar y hont tenim los sepulcres dels nostres pares. Siguém catalans, espanyols, humans.

Fides. Fides, tantseval com fidelitat y fé. Siguém fidels y lleals á lo que 'ns diu la rahó y 'ns mana la conciencia. No mentim ni á Deu ni als homes. Tinguém sempre lo brahó de las nostras convencions y, si per cas cal, marquém las ab la nostra sanch y ab la dels nostres fills.

Amor. ¿A qui no hem de tenirne? Lo debém á tot ser humá cualsevol que sia la seva regió, la seva nacionalitat, las sevas creencias, lo seu color, la seva rassa. No 'n tenen malaventuradament las nacions poderosas avuy més que may amigas de valdres de la forsa. No 'ns cansém de proclamarlo y practicarlo.

ELECTORALS

¡Ay, gracias á Deu qu' hem surtit d' angunias y sabém ja oficialment quin candidat ha designat nostre paternal Govern pera que 'ls electors d' aquest districte tingan l' honra de votar-lo en las eleccions que tindrán lloch lo próxim diumenge!

Perque, la veritat, estavam ab un malestar y un desficiament grans, molt grans, provinent de no poger sebre qui era 'l candidat oficial, l' encasillat, lo que havia de tenir carta blanca pera omplir tupins fins á curull.

Y passavan dias y dias, y 'l senyalat pera las eleccions s' acostava á passos de *gegant* y *rés*; ningú sabia *rés*; y 'ls acordeons de la situació callavan, y no 'n vulguin més de cábalas y suposicions respecte á tal silenci, los uns que si será fulano, los altres que no ho será perque tampoch podria ésser diputat si surtia elegit á causa de no sé quin *romanso*; aquells que no hi hauria encasillat mentres que molts creyan que á última hora compareixeria un *cuñero* d' aquells que solen caure sobre un districte al igual que la llagosta sobre 'ls ermots de la Manxa.

Peró al últim hem surtit de penas; la burra ha parit, y un ¡ah!... de satisfacció ha dilatat los cors, los pits y altres interioritats dels electors d' aquest districte, que estavan oprimits com si estessin en prempsa.

El comité provincial del partido liberal en reunión general ha proclamado

los candidatos para las próximas elecciones de diputados a Cortes, qu'han de *Uuytar* en los distritos de la provincia, havent senyalat pera 'l nostre á don Joan Matheu Sabater, que uns quants anys arrera ja tinguerem la honra de que 'ns representés *in partibus* lo districte. Es á dir se quedá ab l' acta á la butxaca.

Y ara que ja sabem per endavant qui es lo candidat oficial, dirém... Ja veurán, deixém la paraula á *El Liberal*, de Madrid, que en la secció que titula *Información electoral*, diu, referent á nostre districte, lo següent:

«Vendrell. — Distrito incorregible en cuanto á amaños electorales. A los caciques vendrellenses no les hace mella, por lo visto, el gran número de procesados de aquel distrito que por delitos electorales han pasado por esta Audiencia.

En tres ó cuatro legislaturas consecutivas no pudo verse el distrito de Vendrell representado en las Cortes. Sus actas se declaraban graves, y así quedaban sin salir nunca de la Comisión.

El *encasillado* es D. Juan Matheu, y su contrincante D. José María Alvarez, romerista, muy ducho en materia de elecciones; pero en este sentido no le van á la zaga los que apoyan al encasillado, por una parte D. Juan Fontana, exgobernador interino de esta provincia, y D. Juan Huguer, presidente de la Diputación provincial.

En la capital y algunas otras importantes poblaciones del distrito de Vendrell, los republicanos obtienen siempre inmensa mayoría, la que se ve contrarrestada y casi anulada por las imprescindibles *tupinadas* de los pueblos rurales. Por este motivo es muy posible que los republicanos no designen candidato. Se había indicado al batallador director del *Progreso*, Sr. Lerroux; pero nada en definitiva se ha acordado.»

De segü que nostres lectors dirán, després d' haver llegit la informació de *El Liberal*:—¡Bah!... tot aixó que 'ns explica ja ho sabíam; es mes vell que l' anar á peu.—

Sí, pero... es veritat.

Nemo.

Ajuntament

Sessió celebrada lo dia 9 del corrent mes, baix la presidencia del Alcalde senyor Antich.

Sigué aprobada l' acta de la anterior.

Foren aprovats alguns comptes.

S' acordá publicar l' estat de la recaudació é inversió de fondos verificada per l' Ajuntament desde primer d' Octubre de 1900 fins á 31 de Mars últim.

Lo senyor Salvó se queixa de que 'l rech que porta las aguas brutas desde la via del ferro carril fins al torrent se troba en molt mal estat, ocasionant las queixas de molta gent. Diu que un dia va donar ordre de netejarlo y que l' encarregat va dir que si no 's fá una neteja general y no desapareixen los obstacles que devant de la propietat del senyor Huguer impideixen lo curs de las aguas, no 's logrará res. Denuncia 'l mateix senyor Salvó que un propietari ha tancat per medi de paret lo pas de la vora de dit rech. L' Ajuntament acordá que la Comissió de Foment s' enteri sobre 'l terreno de tot lo exposat per lo senyor Salvó y dels arbres quals arrels fan malbé 'l rech, y que quan estiga enterada, dongui dictamen.

Y no haventhi cap més assumpto de qué tractar s' aixecá la sessió.

CRÓNICA

Ab motiu dels successos provinents de la vaga d' empleats de tramvias de Barcelona, que 's complicá ab un intent de paro general en los tallers y fábricas d' aquella ciutat, que portá la declaració del estat de guerra en dita provincia, la prempsa tota de Madrid y especialment *El Imparcial* y *El Heraldo*, han tor-

nal á desbarrar contra Catalunya ab un desconeixament tan gran de lo que ha passat y está passant á Barcelona, que no sembla sino que tractin cosas de la Xina. Segons aquells periódichs, tota la culpa de tal agitació la tenen los catalanistas y 'ls regionalistas, que, dihen, estan poch menos que á partir un pinyó ab los anarquistas: que 'ls crits de ¡mori España! son los únichs que s' han sentit pels carrers de Barcelona durant la agitació d' aquets últims dias, y aixís per aquest estil van desbarrant los rotatius madrilenys, omplint d' insults y denigrant á Catalunya y als catalans, demanant que se 'ns extermini y se 'ns contesti á tiros.

Res, que, com sempre, al parlar de cosas de Catalunya, fican la pota á la galleda, y en tot veuen la má del catalanisme y del separatisme, que hasta se 'l deuen trobar en el *puchero*, com també vindrá temps que al *separatisme catalán* donarán la culpa si la llagosta invadeix los tristos y abandonats erms de la Manxa y de Castilla.

¡Dixós *separatisme catalán*! Be l' han remanat prou y massa, sense veure en sa ceguera que 'ls únichs separatistas son ells, que ab sos desalentats atachs é insults á Catalunya y als catalans, van creant antipatias entre nostra regió y las demés que forman aquest empobrit y deshauciat Estat espanyol.

¡Quanta ignorancia al tractar de cosas y cassos de Catalunya! ó millor dit: ¡Quanta dolentaria!

Avuy honrém las planas de nostre setmanari ab la publicació del magnífich discurs del respectable repúblich D. Francisco Pi y Margall, llegit en la festa dels Jochs Florals de Barcelona, que tingué lloch lo diumenge passat, y de qual Consistori era president lo senyor Pi.

Creym que nostres lectors veurán ab agrado la publicació del hermós y conciensut treball literari digne de la ploma del eminent apostol del autonomisme.

Bastant concorregut se vegé lo Mercat celebrat lo diumenge últim. En lo firal dels bous, si bé no hi havia tants caps com en lo mercat anterior, no per aixó eran poch puig se n' hi contavan uns 150, que foren casi tots venuts, lo que vol dir que 's feren numerosas transaccions.

Los preus que alcansa dita classe de bestiar continúan essent molt elevats.

Per la Comptaduría de fondos municipals de nostra vila, se 'ns ha remés pera sa inserció la relació dels ingressos y pagos verificats per l' Ajuntament desde primer d' Octubre de 1900 fins á 31 de Mars del present any, que per excés de original no hem pogut publicar en lo present número, lo que farem en lo próxim.

Dimecres á las cinch de la tarde arribá procedent de Reus lo regiment cavalleria de Tetuan, número 17, de guarnició á dita ciutat, tornant á marxar al cap d' una hora y mitja, després de donar pinso als cavalls, en direcció á Barcelona, cap ahont marxá també la forsa de cavalleria de guarnició á la vehina vila de Vilafranca.

Senyor Alcalde: los que acostuman passejar pel passeig de la plassa Nova, demanan per la mort de Deu que 'l fassi regar. Miri que n' hi ha de pols, y ab la moda dels vestits ab róssech de las senyoras se 'n aixeca una nuvolada que 'l dimoni que s' hi passegi.

Le societat coral *Lira Vendrellenca* está ensajant ab gran activitat las composicions que han de compondre lo programa de la funció-concert que 'l diumenge, dia 2 del próxim mes de Juny, donará en lo Teatro Romea de Barcelona, com també está activant tots los treballs preliminars referents á la projectada expedició al objecte de que aquesta obtinga tot l' éxit que s' han proposat sos organissadors.

La Companyia dels ferro-corrils de M. á Z. y á A., ha concedit á la *Lira* una rebaixa del 50 per 100 en los preus dels bitllets en lo viatge d' anada y tornada á Barcelona lo dia que 's realisi la expedició.

Lo acreditat establiment de novetats pera senyora de D. Joseph Mumbrú. aparegué la nit del diumenge passat convertit en artística exposició dels géneros á que la casa 's dedica, especialment de las novetats pera la próxima temporada d' istiu. L' espayós establiment restava ab sas vidrieras tancadas y tot ell, pis, taulells, estanteria y aparadors contenían tot un devassall de llamatis artísticament colocats, ressaltant la seva bellesa ab l' espléndida illuminació dels aüers.

Numerós públich, en especial senyoras, hi hagué estacionat durant tota la vesprada devant de dit establiment, contemplant tot aquell bé de Deu que en lo mateix hi havia exposat.

Pera la nit del diumenge de Pasqua se prepara en lo teatro del Cassino Circo una extraordinaria funció dramática organissada per alguns aficionats de dita societat baix la direcció del aplaudit aficionat don Enrich Figuerola, posantse en escena, entre altres obrelas en un acte, una sarsuela també en un acte. Pera pendre part en la representació de ditas obras, s' ha contractat á la tan coneguda y aplaudida actriu D.ª Eliodora Salvador.

Lo dia 15 del corrent sortirá lo primer número d' una revista que 's denominará *La Protección Agraria*, y será portaveu de la Cambra Agrícola de nostra vila y sa comarca. Dita revista se publicarà lo 15 de cada mes.

Avuy deu reunirse la Junta provincial del cens electoral al objecte de fer la proclamació de candidats y designació d' interventors en tots los districtes de la provincia.

Copiém del *Diario del Comercio* de Tarragona, d' ants d' ahir lo següent:

«Una comisión del Casino-Circo de Vendrell, presidida por nuestro amigo D. Felix Raventós, hizo ayer entrega á nuestro jefe señor Cañellas del título de sócio honorario de dicho Casino-Circo.

El título es un notable trabajo caligráfico debido á la pluma del señor Folch, secretario del Casino-Circo y está encerrado en un precioso marco de verdadero gusto artístico.

El señor Cañellas ha agradecido profundamente el obsequio.»

En lo quart Congrés Agrícola Catalá que enguany tingué lloch á Figueras, se acordá per aclamació celebrar á Palma de Mallorca lo quint de dits Congrésos en l' any 1902.

Durant lo passat mes d' Abril la Caritat Cristiana d' aquesta vila ha repartit als pobres de la mateixa los següents bonos:

Llet, 9; pá, 8; congre, 2; ous, 3; carn, 13; gallina, 28; Hospital, 1; metálic, 1, arros, 1. Important en conjunt la cantitat de 126'60 pessetas.

Secció Oficial

MERCAT PUBLICH

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

		Pesetas.
5	Maig	12'45
6	»	8'25
7	»	8'25
8	»	8'25
9	»	7'85
10	»	8'75
11	»	9'10
TOTAL		62'90

Funcions religiosas

Aquesta tarde á dos quarts de quatre ensenyansa de la doctrina cristiana y á dos quarts de cinch Rosari y exercisís del mes de Maria ab cant y orga.

Dimecres festa de Sant Isidro, á las 10 ofici solemne ab orga y cantors, á carrech de la administració.

Dijous se celebrarà la festa principal del mes de Maria ab los cultos següents: A las deu ofici solemne ab orquesta y sermó que farà lo Rvnt. Dr. D. Eudalt Casañer beneficiat de la parroquia del Pi de Barcelona; á tres quarts de cinch de la tarde se resará lo Rosari y enseguida se organissará la professó que farà lo curs á costum; al vespre la funció comensará á un quart de nou ab lo mes de Maria resat, luego se cantarà lo Trisagi y predicará lo esmentat orador, acabant la funció ab lo besmans á la Verge.

ANUNCIS

* * * * *

Imprempta
de **Ramon**
Germans

* * * * *

Tarjetas comerciales
Talonaris
Memorandums
Facturas
Sobres timbrats, etc.

Impresos en negre y colors

Teatre, 18. — Vendrell

* * * * *

Hi há pera llogar á Tarragona

una magnífica casa de nova construcció y en punt céntrich, feta exprofés per Hostal-Fonda.

Informarán en la Rambla de Sant Cárlos, núm. 20, magatzém de grans. Tarragona.

Sanchez y Olivé
PINTORS Y EMPAPERADORS

Variat assortit de papers de totas classes, tant per empaperar habitacions com transparents per vidres.

PREUS ACOMODOS — Sant Magí, 8.—VENDRELL

Gran Sastreria NOVETATS PERA SENYORA de PAU BUNDO

Gran y variat assortit de géneros de sastreria pera la temporada d' istiu, especialment en alpacas.

TRAJOS DE LLANILLA DESDE 20 PESSETAS

Especialitat en NOVETATS PERA SENYORA, contant ab un escullit, elegant y vistós assortit en géneros de totas classes, propis per dita temporada.

PREUS SENS COMPETENCIA
Carrer del Sol, núm. 14.—VENDRELL

PUGÓ DELS ARBRES

PROPIETARIS: ¿Voleu treure la «pugó» dels arbres?

La traureu tota utilisant la pasta que 's ven á casa.

Joan Escolá, Espartería, Carrer Alt,
Gastant tan sols 2 rals n' hi há per 12 arbres. Per mes detalls podeu passar per dita casa.

FABRICA DE GUANOS DE ANTON TRILLAS

Guanos specials per VINYAS y CEREALS

Carrer de Montserrat, Vendrell

M rca ae a casa.

En la mateixa casa s' hi graduan vins á 25 céntims la mostra.